

Pondelok 32. týždňa

Lk 17,1-6

Viera

Povzbudiť veriacich k pevnejšej a opravdivej viere

Dnešný človek sa na prvý pohľad javí ako suverén, ktorý si vystačí sám so svojim rozumom. Je to ale naozaj tak? Pozrime sa bližšie na svoj život, lebo aj my sme deti tohto veku. Ako často sa obraciame na rôzne horoskopy, veríme na ľudové povery?! Toto všetko je náhrada opravdivej a živej viery, ktorá nám chýba.

Apoštoli prosili Ježiša: „**Posilni nám vieru**“ (Lk 17,5).

To sa stalo potom, keď predstrel pred nich dve dôležité požiadavky: aby neboli nikomu na pohoršenie, a aby bezhranične odpúšťali svojim bratom a sestrám. Učeníci videli a spoznali, že na to nemajú dostatok síl. Ich viera sa v tej chvíli ocitla v kríze. Mohli reagovať aj zbabelým útekem, no oni chceli zostať s Ježišom a plniť jeho požiadavky. Preto prosili o dar viery. Zaujímavá je Ježišova reakcia. Akoby im chcel povedať, že ich viera nestojí za nič, ak nie sú presvedčení o tom, že Boh môže pre nich urobiť všetko.

Aká je naša viera? Verím skutočne, že Boh môže urobiť to, o čo ho prosím? Vravíme o sebe, že sme „veriaci“. Je to skutočnosť, alebo je to len pekný titul, ktorý môže byť aj prázdnu nálepkou na našej osobe? Vierou nielen veríme, že Boh existuje a že to, čo nám o sebe zjavil, je pravda. Ona musí zasahovať celý náš život. Skrze vieru smerujeme svojim konaním i zmýšľaním k Bohu. Poznávame jeho požiadavky a podľa nich aj žijeme. Tak, ako učeníkom, aj nám sa môže zdať, že Ježiš žiada takmer nemožné. Iste, sami to nezvládneme. Avšak pozrime sa na Boha. On je predsa Všemohúci. Jemu je všetko možné. On vie najlepšie, čo je pre nás dobré a čo nám osoží. To, čo od nás žiada, to je pre naše dobro. Boh nechce naše trápenie. On nám ponúka plnohodnotný život.

Známy duchovný autor Jose María Escrivá vyznáva svoje poznanie o hodnote „života vo viere“. „Aký je rozdiel medzi ľuďmi bez viery, smutnými a nerozhodnými pre svoju nezmyselnú existenciu, ktorí sú vystavení premenlivým okolnostiam ako veterná ružica a naším životom kresťanov, plným nádeje, radosti a pevnosti, pretože vieme o našom nadprirodzenom osude a sme o ňom presvedčení.“¹

¹ ESCRIVÁ, J.: *Brázda*, Trnava : SSV, 1996, s. 35.

Nenechajme si vziať svoju vieru. Ona je veľkým pokladom a bez nej život prestáva mať zmysel. Z viery budeme môcť čerpať aj vo chvíľach, keď sa nám bude zdať ťažké žiť podľa evanjelia. Ježiš nám prisľúbil, že ak budeme o niečo prosiť Otca s vierou, že to od neho naozaj dostaneme, on sa o nás postará. A takto jedine pevná a neotrasiteľná viera v Boha nás bude držať na tej správnej ceste a bezpečne nás dovedie k Bohu.

Amen.

WWW.EVANJELIJA.CHAJELU
